

Doina vainicească (A lui Ion Petreanu)

Vasile Alecsandri

Cât o roată de car mare,
Cu trei rânduri de pistoale
Ș-un baltag legat de șale.
Trăsei două, trei pârloage,
Foamea la pământ mă trage!
Dacă văzui și văzui,
Două, trei cruci îmi făcui,
Luai coasa de picior
Și-n văzduh îi detei zbor,
Ș-o izbii de-un păducel,
Sări coasa din cățel.
Iaca stăpânul călare
Că-mi aduce de mâncare
Mălai negru zguruit
Și uscat, și mucezit.
N-apucai să-mbuc o dată,
Ciocoiul își face plată
Și mă ia la schingiuit
Că nimic nu i-am cosit.
Eu o palmă îi detei
Și toți dinții că-i scosei.
Dacă văzui și văzui,
Șoim de codru mă făcui
Și de când m-am haiducit
Drag îmi e drumul cotit.
Când văd tabere venind
Și ciocoi-nalbăstrind,
Mă fac broască la pământ,
Îmi așez durda spre vânt
Și mi-i iau la căutare
De la cap până la picioare,
Și chitesc și socotesc
Pe unde să mi-i lovesc?
La retezul părului,
Pe din dosul fesului,
Unde-i cald ciocoiului.
Eu chitesc, durda pocnește,
Ciocoiul se zvârcolește
Și de zile se sfârșește.
Las' să moară ca un câine,
Că i-am zis ades: „Stăpâne!
Nu-ți tot bate joc de mine,
C-a veni vara ca mâine,

POEZII ONLINE

De te-oi prinde-n' Lunca Mare
Să-ți fac divan pe spinare
Și să te calc în picioare
Ca pe-un șarpe otrăvit,
Ca pe-un dușman ne-mblânzit."